ALLEGHENY काउण्टी कोर्टहाउस, 1886
हेनरी होब्सन रिचार्डस
436 ग्रान्ट स्ट्रिट, पिट्सबर्ग, 15222
रेनी रोसनस्टिलद्वारा खिचिएको फोटो

मध्यसहरमा धेरै ठूला गगनचुम्बी भवनको बीचमा, कुनैबेला पिट्सबर्गमा Allegheny काउण्टी कोर्टहाउस सबैभन्दा ठूलो भवनको रूपमा थियो। 1884 मा डिजाइन प्रतिस्पर्धाको नतिजा अनुसार, प्रस्तुत गरिएको रेखाचित्रहरूबाट यसका शिल्पकार हेनरी होब्सन रिचार्डसन विजयी भए।

भवनको शैलीलाई रिचार्डसोनियन रोमनस्क्यू भनिन्छ, किनभने यसले मध्यकालिन युरोपमा गह्रौं गोलाकार रूपमा भएका रोमनस्क्यू गिजाघरको चिन्ता र प्रचुरतालाई स्मरण गर्दछ। भवनको लागि उसको डिजाइन रोमन जलसेतु, सिरियाको मठ र रोमन पुर्नजागरण दरबारहरूमा उल्लेखित छ। रिचार्डसन सम्मिलित थुप्रै अद्भुत विवरणहरू ढुङ्गा र विशाल सिढींहरूमा डिजाइन गरिएको छ। The Bridge of Sighs, जसले Ross Street सीमाभित्रको, कोर्टहाउस र जेलसम्म संयोजन गर्दछ।

बिसौं शताब्दीको प्रारम्भमा, ग्रान्ट स्ट्रिटको कम उचाइ देखि 20 फिटसम्म उत्खनन कार्य सारियो कोर्टहाउसको प्रवेशद्वारको उचाइमा जहाँ यसको वास्तविक आधार थियो, प्रवेशको श्रेणी तोडिएको छ। त्यसपछि, अदालतका लागि कोठाहरू प्राप्त भयो, र अन्यथा असहमत अद्यावधिकहरू, तथापि केहीलाई अधिकतम यथार्थपरक मौलिक अवस्थाहरूमा फर्काइएको थियो।

Allegheny काउण्टीले हालै कोर्टहाउसको पूर्ण नवीकरणको लागि एक कार्यक्रम घोषणा गरेको छ, त्यसको ऐतिहासिक विशेषता पुनः स्थापित गर्ने वाचा सहित, अन्य 125 वर्षभन्दा वा बढीका लागि रिचर्डसनको प्रतिभाशाली डिजाइनहरूलाई पुन: उत्प्रेरित गर्दछन्।

चार्ल्स एल. रोसेनबलमद्वारा, पिएच्.डी

अन्तराष्ट्रिय रूपमा अनुमोदन गरिएका शिल्पकार, हेनरी होब्सन रिचार्डसन (1838-1886) अमेरिकी वस्तुकलाको पिताको रूपमा परिचित छन्।

पिट्सबर्ग अनुस्मरण, 1984
रोमारी वियरडेन
गेटवे सेन्टर T स्टेशन, प्लेटफर्म स्तर, पिट्सबर्ग, 15222
रेनी रोसनस्टिलद्वारा खिचिएको फोटो

पिट्सबर्ग अन्तर्गत सार्वजनिक पारवहन प्रणालीमा थुप्रै महत्त्वपूर्ण कला कार्यहरू छन् भन्ने अधिकांश मानिसहरूले महसुस गर्दैनन्। सार्वजनिक दृष्टिकोणको केही थुप्रै वर्षपश्चात्, रोमारी वियरडेनको नयाँ गेटवे T- स्टेशन 2012 मा *पिट्सबर्ग अनुस्मरण* फेरी समर्पित भयो।

पिट्सबर्ग अनुस्मरण वास्तविक गेटवे T-स्टेशन मा पोर्ट प्राधिकरणको योजनालाई 1984 मा सार्वजनिक पारवहन प्रणाली कलाको भागमा पहिलोपटक स्थापित गरिएको हो। विख्यात अमेरिकी कलाकार रोमारी वियरडेनद्वारा पूरा गरिएको हो, माटोको पर्खालमा 780 माटोका टाइलहरू बनाइएको थियो, र पिट्सबर्गमा वियरडेनको स्मृतिहरू लिइएको थियो। उत्तर क्यारोलिनामा जन्मिएका भएतापनि र न्यूयोर्क कला विश्वसँग बढी सम्बन्धित थिए, वियरडेनले पिट्सबर्गमा धेरै ग्रीष्महरू आफ्नो हजुरबुवा हजुरआमासँग बोर्डिङ्हाउस बिताए, र सधैं सहरसँग बलियो सम्बन्ध मिलाएका थिए। यस पर्खालसम्बन्धी भएका भद्दाकामलाई वियरडेनले पिट्सबर्गको दृश्य र छविहरूको रूपमा प्रस्तुत गर्दछन्। सहरको प्रतिष्ठित नदीको संरचना सर्पतर्फको लम्बाइ र बियरडेनको पिट्सबर्ग कथाको सीमा रेखा हो। बायाँ छेउका वस्तुहरू ऐतिहासिक दृश्यहरू हुन्: तीन-कुने ह्याट लगाउने सिपाहीहरूले फोर्ट पिट (Fort Pitt) को आधारको दर्शक तथा स्पाइनिङ, लग क्याबिनहरू जस्ता कोलोनियल क्राफ्टहरूको स्मरण गराउँछन् र समाविष्ट वैगनहरूले शहरको परिश्रमी कोलोनिकल रूटहरूलाई ताजा गराउँछन्। दायाँ छेउको भित्ते चित्र समकालीन छविहरूमा समर्पित छ: मोल्टेन स्टिल स्थ्याण्डमा कार्य गर्ने अग्लो स्मोकस्थ्याक्स र स्टिलवर्कहरूको जोडी शहरको औद्योगिक सम्पदाको प्रतिकको रूपमा कामको हेडिङ लन्च पेल्सहरू क्यारी गर्ने कामदारहरूको सिलहोइट्सहरू र शहर निर्माण गर्ने कामदारहरूलाई सेवा प्रदान गर्ने।

Sylvia Rhor द्वारा, पिएच्.डी.

रोमारी वियरडेन (1911-1988) उच्च रूपमा सम्मानजनक अमेरीकी कलाकार थिए। उहाँको कार्यहरू संयुक्त राज्य तर्फको मुख्य संग्रालयमा फेला पार्न सकिन्छ।

AGNES KATZ PLAZA, 1999
लुइस बोरगेइस , माइकल ग्रेभ्स, डेनियल क्लिे
सातौं स्ट्रिट र पेन एभिन्यु, पिट्सबर्ग 15222
रेनी रोसनस्टिलद्वारा खिचिएको फोटो

“केही कुराहरूले सहरलाई उत्कृष्टको रूपमा परिभाषित गर्दछ त्यसपछि सार्वजनिक स्थानमा यसको प्रयोग कसरी हुने गर्दछ,” 1999 जनवरीको सम्पादकीयमा *पिट्सबर्गको समाचारपत्रमा* सम्पादकहरूले पोस्ट गरेका थिए। एग्नेस काट्ज प्लाजाको विकासको योजनाको लागि प्रशस्त सम्पादकहरू हुनुपर्दछ, पिट्सबर्ग साँस्कृतिक ट्रस्टद्वारा $4 मिलियनमा अगुवाईको कोसिस गरिएको थियो। क्षेत्रको पुनर्निर्माण प्रतिक्रियामा मात्रै भइरहँदा नयाँ भवन ओ रियली थिएटर र यसको छेउको पार्किङ ग्यारेजलाई कलाकार माइकल ग्रेभ्सले डिजाइन गरिएका हुन्। ग्रेभ्सले लुइस बोरगेइस र ल्याण्डस्केप कलाकार डेनियल क्लिसँग प्लाजाको सिर्जनाका लागि सहकार्य गरेका छन्।

23,000-वर्ग फुटमा रहेको प्लाजा तीन तर्फ 32 कागतीको रूखहरूले घेरिएको छ। बीचमा 25 फुटको ब्रोन्ज झरना छ। झरनाको पानी तातो हुन्छ र वर्ष भरी बग्दछ। झरनाको पाइपहरू भल्ट भन्दा तल सम्मिलित छ। प्लाजामा ग्रेनाइट आइबल सिटहरू र तीन जोडा र परिधि वरिपरि, ग्रेनाइट बेन्चहरू विचारपूर्वक राखिएका छन्। प्लाजाको भुइँमा शोभायमानमा ग्रेनाइट मजबुती ढुङ्गाले भरिन्छ।

एग्नेस काट्ज प्लाजाले ब्रोन्ज झरनालाई प्रमुख विशेषताको रूपमा डिजाइन गर्न अनुमति दिन्छ। Kiley ले कागतीको रूखहरू चयन गर्दछन् किनभने तिनीहरूको सक्षमता अनुसार कठोर मौसमको विरोध गरेर नागरिकको परिदृश्यलाई जीवित राख्दछन्। यसबाहेक, रूखहरूले बाक्लो क्यानोपी बलियो वस्तुकलासँग सम्बन्धि खाली ठाउँमा रेखाहरू सिर्जना गर्दछ।

बोरगेइस को मुर्तिसम्बन्धी आइबल बस्दा अघिल्लो सार्वजनिक कलाकार्यमा उनको शरीरको भागहरूमा केन्द्रित थियो। झरना पहिला बोरगेइस को थियो। केहीका लागि, फाउन्टेनको शीर्षमा रहेका दुईवटा पानीका स्पटलहरू दूधिला स्तनहरू जस्ता देखिन्छन् जबकी बोरगेइस को सहायकलाई पानीका दुई खोलाहरूले “मेशमा बस्ने जोडीलाई जनाउँछ” भन्ने कुरा बताउँदै उद्धरित गरिएको थियो।

प्लाजाको लागि मुख्य लक्ष्य स्पेश सिर्जना गरियो जहाँ प्रयोगकर्ताहरूले स्वतन्त्र रूपमा सार्न र डिजाइनको अनुभव र मूर्तिकलाका लागि विविध विधिहरूबाट गर्न सक्दछन्। क्यारोल ब्रोन, पिट्सबर्ग साँस्कृतिक ट्रस्टका सभापतिले भने “प्लाजा पिट्सबर्गको सहरी ल्याण्डस्केपको रूपमा थप प्रसिद्ध हुनेछ... उत्कृष्ट सहायकलाई अन्य बाहिरी स्पेसहरू जस्तै मेलोन वर्ग र पोइन्ट राज्य पार्क।”

राचेल क्लिपाद्वारा, सार्वजनिक कलाको कार्यालय

लुइस बोरगेइस (1911-2010) फ्रेन्च अमेरिकन मुर्तिकारको रूपमा सु-प्रसिद्ध थिए।

पिट्सबर्गको लागि 2006
टोनी टासेट
सातौं र पेनन पार्कलेट, पिट्सबर्ग, 15222
रेनी रोसनस्टिलद्वारा खिचिएको फोटो

टोनी टासेटको सातौंमा *मग्नोलियाको पिट्सबर्गको लागि* र पेनन पार्कल्ट मुर्तिसम्बन्धी उसको सार्वजनिक स्पेसको लागि पहिलो कमिसन थियो। दुई कार्य विशेषता, हातले रंगाएको ब्रोन्ज मंगोलिया रूखहरू, प्रत्येक सम्मिलित कोपिलाहरू लगभग 800 व्यक्तिगत रूपमा पंखुले रंगाइएको छ। टासेट कार्यको वरिपरि पाँच मंगोलिया रूखहरू छन्, वृक्षलता, र घुमाउरो पैदलयात्री छन्।

यस कार्यको लागि टाससेटको प्रेरणात्मक आफ्नो कुकुरको साथ हिंड्दा सुरु भयो जब उनले एक पूर्ण मंगोलिया रूख पार गरेका थिए। उसले केही महिनाको लागि भाडा लिन सक्दछ भने, उसले रूखको मालिकलाई अनुरोध गऱ्यो। अनुमति सहित, रूखलाई निवासीय बनाउने सामानसँग संलग्न टासेटको, प्रत्येक शाखासँग बिजुली सम्बन्धी तार जोडिएको हुन्छ। उसको स्टुडियो पछाडि, टासेट र उसका सहायकहरूले वेल्डेड स्टिलमा मूर्तिको आकारको लागि तारको प्रयोग गरेका छन्। अब, तिनीहरूले स्कल्पचरहरूका स्टिल स्केटेलनलाई माटो र इपोक्सी पुट्टीमा ढाके, जुन त्यसपछि खसाल्न चाँदी रङको भयो।

रूखका ट्रङ्क र हाँगाहरूमा हल्का रङ लगाइएपछि, टासेटले मंगोलिया ब्लोसमहरूलाई तिनीहरू चाँदी रङमा मोल्डहरू वाक्स हुनुअघि स्कल्प हुनेछन्। प्रत्येक पेटललाई केही भिन्न बनाइयो, जसकारण कुनै दुईवटा कोपिलाहरू समान हुन सक्दैनन्।

रूखहरूलाई पिट्सबर्गमा भागहरूमा शिप गरिएको थियो जहाँ तिनीहरूलाई सेभेन्थ र पेन पार्कलेटमा पुन: एसेम्बल गरिएको थियो। यद्यपि, सम्पूर्ण कार्यको टासेटको लागि योग्य थियो: “मङ्लोयाहरूलाई चाँदी रङमा देखिन बनाउने प्राविधिक फिट सहरको औद्योगिक इतिहासमा फिटिङ देखिन्छ।”

रचेल किल्पा द्वारा सम्पादन गरिएको, सार्वजनिक कलाको कार्यालय

टोनी टासेट सिकागो इलिनोइसमा आधारित स्कल्पटर हो।

गृह प्रकाशनहरू: गृह कविता, पिट्सबर्ग-बर्मा गृह, ज्याजको गृह
हुआङ जियाङ, थान हते मुआङ, ओलिभर लेक
303 SAMPSONIA WAY, PITTSBURGH, 15212
रेनी रोसनस्टिलद्वारा खिचिएको फोटो

गैर-नाफामूलक City of Asylum लाई धन्यवाद, उत्तरी साइडको Sampsonia Way भित्ति-चित्रहरूको ग्यालरी बनेको छ। *हाउस पब्लिकेसन* भनिने, यी पेन्टिङहरू आफ्नो गृह राष्ट्रहरूमा अत्याचारमा पारिएका अन्तर्राष्ट्रिय लेखकहरूलाई सुरक्षित आश्रय-स्थल उपलब्ध गराउने आश्रय-स्थलको सहरको रूपमा विकसित छन्। अहिलेसम्म चार वटा हाउस पब्लिकेसनहरू छन्: *House Poem*, *The Pittsburgh-Burma House*, *The Jazz House* र *The Winged House*.

हुआङ जियाङ द्वारा *House Poem* त्यस्ता *गृह प्रकाशनहरूको* पहिलो थियो। चिनियाँ असहमत लेखक Sampsonia Way मा रहने पहिलो लेखक थिए। उसको मातृभूमी चीनमा धेरै वर्षको कारावास र सेन्सर व्यवस्था पश्चात, जियाङ लाई पिट्सबर्ग लेख्ने स्वतन्त्रता दिइएको थियो। उ आइपुगेपछि छिट्टै, जियाङले बाहिरी भित्ताहरूलाई आफ्ना कविताहरूले कभर गर्न, Grass Style of Chinese मा प्रस्तुत गर्न सुरु गरे। अन्तत: पूरा गृह उनका कविताहरूले कभर भयो, अत्याचारको त्रासबिना लेख्ने उनको स्वतन्त्रताको इच्छापत्र।

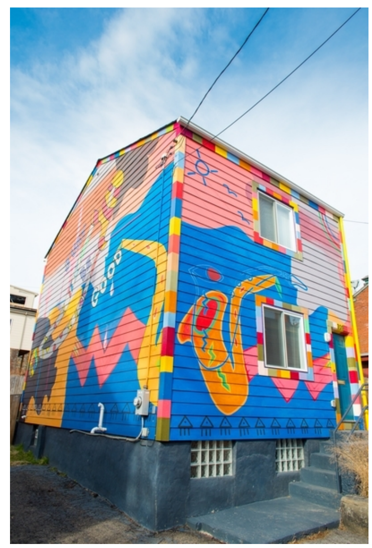

खेत मार, City of Asylum मा रहने तेस्रो लेखक मार्च 2009 मा बर्माबाट पिट्सबर्गमा आइपुगे। Mar को श्रीमान, थान हते मुआङ, दृश्य कलाकारले रंगीन तरङ्ग चित्रित गर्नुभयो जसले 324 Sampsonia Way लाई घेर्छ। घरको अगाडिको भागले पिट्सबर्गको क्षितिज, पहेंला पुलहरू र शहरका नदिहरूलाई देखाउँछ। कुनालाई घुमाउनुहोस् र घरको साइडमा, मुआङले पिट्सबर्गबाट बर्मामा, एल्लेघेनीबाट इरावड्डी नदीमा दर्शक लैजान्छन्। पिट्सबर्गको सपना जस्तै छवि विपरीत, बर्माको छवि थोरै धेरै भयानक छ। यहाँ, थान हते मुआङ ले हिंसक पक्षीहरू टाउको माथि उड्दा कृषक र आमा र बालबालिकाहरू कारागारको भित्ताको पछाडि सँगै जम्मा भएको चित्रण गर्छन्। संरचना भरी, कलाकारले बर्मी पाठहरू समावेश गरेका थिए।

चौथो *गृह प्रकाशन*, *The Jazz House* भनेको ज्याजको संगीतकार ओलिभर लेक र कलाकार थान हते मुआङ बीचको सहकार्य हो। मुख्य छवि, राक्षस र बहुरंगी सुरक्षा पिन साथै “राम्रो हुनुहोस्” भन्ने शब्द छिमेकमा विचित्र व्यक्तिको लेकको बाल्यकालको स्मृतिबाट उत्पन्न हुन्छ: “यो मान्छे पसिना आउने गर्मीमा पनि शीर्ष कोट र टोली लगाएर हिँड्छ। उसले आफ्नो कोटलाई सुरक्षा पिनहरूले कभर गर्छ र उसले बच्चा भेट्दा तिनीहरूको सर्टमा सुरक्षा पिन पिन गर्छ र तिनीहरू अब क्लबमा छन् भनी घोषणा गर्छ।” मान्छेले ओलिभर लाई बताउँछ कि क्लबमा बस्नको लागि एउटा मात्र आवश्यकता निम्न थियो: “राम्रो हुनुहोस्।”

Sylvia Rhor द्वारा, पिएच्.डी.

City of Asylum भनेको गैर-नाफामूलक संस्था हो जसले आफ्नै गृह राष्ट्रहरूमा अत्याचारको सिकार बनेका लेखकहरूको लागि सुरक्षित स्थान र सहायता उपलब्ध गराउँछ।